

ת"פ 45419/12/13 - מדינת ישראל נגד אקמל טשמוחומדוב

בית משפט השלום ברחובות

ת"פ 45419-12-13 מדינת ישראל נ' טשמוחומדוב

בפני כבוד הסגנית נשיאה עינת רון

בעניין: מדינת ישראל

המאשימה

נגד

אקמל טשמוחומדוב

הנאשם

נוכחים:

ב"כ המאשימה עו"ד עדי סעדיה

ב"כ הנאשם עו"ד דגנית משעלי

הנאשם בעצמו

הכרעת דין

לנאשם יוחסה בכתב האישום עבירה של החזקת סכין וכנטען בכתב האישום הרי שבתאריך 23/10/13 בשעה 23.00 לערך, נהג הנאשם ברכבו, כשהוא תחת השפעת אלכוהול וכאשר הוא בנסיעה איטית עבר בסמוך לאישה שהלכה ברחוב וקרא לעברה "בואי בואי". בהמשך לכך, משהגיעו שוטרים למקום, נערך חיפוש על גופו ונמצא כי הוא מחזיק סכין. בחיפוש ברכבו נמצא סכין נוסף.

הנאשם לא כפר כלל ועיקר כי החזיק בנסיבות האמורות בסכינים הנזכרים אלא שלטענתו מדובר היה בסכינים שהוחזקו לצורך עבודתו ואת אחד מהם קיבל מאת מעסיקו כמתנה להולדת בנו.

לאור כפירתו זו של הנאשם זומנו להעיד בפני בית המשפט שני עדי תביעה בלבד. השוטר אלכס שטרן, אשר הגיע במסגרת תפקידו במשמרת הסיור, ביום האירוע למקום ובין היתר ערך את החיפוש ותפס את הסכינים והחוקר אייל בואי אשר גבה את הודעתו של הנאשם.

מטעמה של ההגנה העיד הנאשם בלבד.

טיעוניה של ב"כ הנאשם כוונתו לא רק לענין מהות החזקת הסכינים אלא אף לדרך מציאתם על ידי השוטרים.

לטענתה, משהגיעו השוטרים למקום וסברו כי יש בהתנהגותו של הנאשם משום הטרדתה של עוברת האורח וכיו"ב, הרי שהיה מקום להורות על עיכובו של הנאשם ורק לאחר עיכובו קמה להם לשוטרים הסמכות להורות על חיפוש.

והנה, כך המשיכה וטענה, כעולה מעדותו של אלכס שוורץ, הוא ביצע את החיפוש ומצא את אחד הסכינים ורק לאחר מכן הורה על עיכובו של הנאשם, דהיינו העילה לעיכוב היתה מציאת הסכין ולא התנהגותו של הנאשם קודם להגעת השוטרים.

ב"כ הנאשם הפנתה אל סעיפים 67, 69 ו-72 לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים) וביקשה ללמוד מהוראותיהם המצטברות של סעיפים אלה כי אפילו היתה לו לשוטר סמכות לערוך חיפוש על גופו של הנאשם, הרי שתחילה היה עליו לעכבו בשל חשד לביצוע עבירות ההטרדה.

ב"כ הנאשם הפנתה אל העדויות שהובאו בפני בית המשפט על מנת להוכיח טענתה כי השוטר לא הורה על עיכובו של הנאשם בשל החשד לעבירה זו ועל כן ביצע על גופו חיפוש בל כך, אלא ביצע את החיפוש ורק לאחר מכן הורה על עיכובו, ועל כן מדובר בחיפוש שלא כדין.

עוד בטרם אפנה לעדויות אשר הובאו בפני בית המשפט אציין כי סעיף 67 אכן מפרט את סמכויות העיכוב אשר יש לשוטר בהתקיים תנאים מסויימים.

סעיף 69 לחוק אשר כותרתו: "עיכוב לחיפוש ולבדיקת מסמכים" קובע כך:

"הוקנתה בחוק סמכות לחפש במקום, בכליו או על גופו של אדם, או הסמכות לדרוש מאדם הצגת מסמכים, רשאי בעל הסמכות לעכב אדם או כלי רכב כדי לאפשר את החיפוש או העיין במסמכים וכן רשאי הוא לדרוש מהאדם למסור את שמו ומענו."

הנה כי כן סמכות העיכוב שבסעיף זה צומחת מן הסמכות לערוך חיפוש ולא כפי שטוענת ב"כ הנאשם כי סמכות החיפוש נובעת מסמכות העיכוב.

הוראת החוק קובעת כי מקום בו קמה לשוטר סמכות החיפוש ועל מנת שיוכל להוציא אותה מן הכוח אל הפועל ויוכל לאפשר את החיפוש, רשאי הוא להורות על עיכוב.

יודגש כי ההוראה היא כי השוטר רשאי להורות על כך ואינו חייב וכי מטרת העיכוב אינה ליתן סמכות לחיפוש אלא לאפשר את ביצועו.

על כן, השוטר לא היה חייב להורות עם הגיעו למקום על עיכובו של הנאשם ויש לבחון את השאלה האם רשאי היה השוטר לערוך חיפוש על גופו של הנאשם.

אלכס שטרן אשר היה ראש משמרת סיור אותו יום סיפר בבית המשפט כי השוטרים הוזעקו למקום האירוע בעקבות דיווחה של אישה כי גבר הולך בעקבותיה וכי משהגיעו למקום הוא הבחין בנאשם כאשר רוכסן המכנסיים שלו פתוח. לשאלה מה מעשיו שם, השיב הנאשם כי חברו מתגורר בסמוך. השוטר הבחין בבליטה בכיס מכנסיו ועל כן ביקש מהנאשם כי יוציא את החפצים שבכיסיו. הנאשם הוציא מאחד מהכיסים מכשיר טלפון. לשאלת השוטר השיב כי אין בכיסים דברים נוספים, אלא שהשוטר הבחין בבליטה נוספת ועל כן מישש את הכיס וחש כי מדובר בחפץ מתכתי. אותו רגע אמר להם הנאשם כי מדובר במתנה לילדו. משהוציאו את החפץ התברר כי מדובר באולר לדרמן.

לשאלת השוטר השיב הנאשם כי מדובר במתנה לבנו, אותה קיבל יומיים לפני כן.

השוטר ניגש אל המודיעה שסיפרה לו כי הנאשם עקב אחריה ברכבו, צעק לעברה "בואי בואי" ואף ניגש לעברה. השוטר תאר כי המודיעה היתה מאוד מפוחדת. השוטר ציין כי הריח אלוהול מפיו של הנאשם והבהיר לו כי ברצונו לערוך חיפוש וכי הוא יכול לסרב לכך הנאשם הסכים ונערך חיפוש ברכבו. בדלת הקדמית של הנהג נמצא סכין נוסף.

השוטר ציין כי בדו"ח העיכוב שמילא בעניינו של הנאשם ציין כי החשד הוא בהטרדה והחזקת סכין.

בחקירה הנגדית ציין השוטר כי אינו זוכר מתי הודיע לנאשם על עיכובו.

באשר לשאלת ב"כ הנאשם מדוע ביקש את הסכמת הנאשם לחיפוש ברכב ולא ביקש הסכמתו לחיפוש על גופו, ציין כי החל בחיפוש לאחר שערך סקירה ויזואלית על גופו של הנאשם והבחין ברוכסן הפתוח וכן בבליטה בכיס ואז ביקש להוציא את תכולת הכיסים. משהבחין בבליטה נוספת חשד גם כי הנאשם מסתיר ממנו דבר מה ועל כן לא פעל כפי שמורה הלכת בן חיים.

משהוטח בשוטר כי השוטר השני שהיה עימו לא ציין בדו"ח הפעולה כי נמצא סכין נוסף ברכב ואף הנאשם טוען כי אינו יודע את מקורו של סכין זה, השיב השוטר אלכס שטרן כי הוא עומד על כך שהסכין נמצא על ידו בדלת הקדמית של רכבו של הנאשם.

השוטר השני שהוזעק למקום הוא יוסי פרדה ובהסכמה הוגש דו"ח הפעולה שערך (ת/2).

מדו"ח זה עולה כי התקבל אירוע מהיומן על הטרדה ובשיחת טלפון עם המודיעה היא הודיעה כי רכב אותו תיארה רודף אחריה. במקום זוהה הרכב חונה ולאחר תחקור הראשוני של הנאשם, ביצע בו השוטר אלכס חיפוש ומצא על גופו סכין. עוד ציין השוטר כי מפיו של הנאשם נדף ריח אלוהול. יוסי שסיפר על המשך תפקידו במקום, דהיינו, הפרדת הנאשם מהמודיעה והכנסתו לניידת בחשד להטרדה. תשאל עדי ראייה במקום ותשאל המודיעה ושמירה על הנאשם בניידת.

בהסכמה הוגשה הודעתה של המודיעה (ת/3) בה מסרה כי בשעה 22.30 הלכה ברחוב ולידה נסע, בנסיעה איטית, רכב ובו בחור ממוצא רוסי אשר קרא לעברה "בואי בואי". מדי פעם נסע קדימה, ביצע סיבוב פרסה וחזר אליה. המודיעה ציינה כי הגם שהבחור לא תקף אותה היא חשה מאויימת מאופן התנהלותו.

הנאשם אמנם מכחיש את האירוע כפי שמסרה אותו המודיעה, אך לא מצאתי להאמין לגרסתו וזאת עוד כפי שיפורט להלן ויודגש כי הודעתה של המודיעה הוגשה והתקבלה בהסכמה, ועל כן יש לקבוע כגרסתה.

על כן, יש לקבוע כי השוטרים הגיעו למקום לבחון אירוע של הטרדתה של המודיעה על ידי הנאשם. במקום נמצא הנאשם ברכבו, וכאשר הוא יוצא מן הרכב הוא נמצא כאשר רוכסן מכנסיו פתוח. יש בכך לבד כדי לקשור אותו לחשד, אלא שלאחר סקירתו הויזואלית על ידי אלכס שטרן, מבחין הלה בבליטה בכיסו ועל כן הוא מבקש ממנו כי יוציא את תכולת כיסיו ולאחר שהנאשם עושה כן, מבחין אלכס שטרן כי יש בליטה נוספת בכיס והוא חושד כי הנאשם מסתיר ממנו חפץ כלשהו ועל רקע נסיבות אלה, עולה אצלו החשד והוא עורך חיפוש בכיס ואכן מוצא סכין.

מצאתי, איפוא, כי לאלכס שטרן היה יסוד סביר לערוך חיפוש בכיסיו של הנאשם והחיפוש שערך בהם היה כדיון.

ב"כ הנאשם העלתה טענות גם באשר לחיפוש שנערך לאחר מכן ברכבו של הנאשם.

לטעמה לא קמה לשוטר כל סמכות לערוך חיפוש ברכב משום שלא היה כל יסוד סביר לחשד שברכב יש חשד לביצוע עבירה והפנתה אל סעיף 71 לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה מעצרים) ולטעמה משלא היה כל צורך לאתר ברכב את מבצע העבירה, קורבנה, או ראיה ששימשה לביצוע העבירה, כי אזי לא היה מקום לעריכת החיפוש.

סעיף 71 לחוק קובע כך:

"(א) היה לשוטר יסוד סביר לחשד כי בוצעה עבירה בת מעצר וסבר כי יש צורך לבצע חיפוש בכלי רכב כדי לאתר את מבצע העבירה או קורבנה או כדי לאתר ראיה הקשורה בעבירה רשאי הוא להורות לעכב את כלי הרכב ולערוך את החיפוש כאמור"

הסיפא של הסעיף: "לערוך את החיפוש כאמור" מתייחסת לאמור בסעיף 69 לחוק אשר נזכר לעיל והקובע כפי שצויין כי משהוקנתה סמכות לערוך חיפוש, רשאי בעל החיפוש לעכב אדם או כלי רכב כדי לאפשר את החיפוש.

לכן, רשאי היה אלכס שטרן לערוך חיפוש ברכב אף מכח היסוד הראשוני לחשד אשר התעורר אצלו וכפי שפורט לעיל.

בוודאי שרשאי היה לעשות כן לאחר מציאת הסכין בכיסו של הנאשם שאז התעורר חשד נוסף לענין החזקת סכינים על ידי הנאשם והתעורר הצורך לוודא כי אינו מחזיק חפצים אסורים.

על כן לא מצאתי כי נפל פגם כלשהו בחיפוש אשר נערך ברכבו של הנאשם.

אני ערה לטענתה של ב"כ הנאשם אשר עלתה אף במהלך חקירתו הנגדית של אלכס שטרן כי השוטר השני אשר היה עימו יוסי פרדה לא ציין בדו"ח הפעולה שלו את מציאת הסכין השני ברכב. יצוין כי מקריאת הדו"ח עולה כי לאחר מציאת הסכין הראשון על ידי אלכס עסק יוסי במספר פעולות שונות כפי שתאר, ולא היה שותף לחיפוש ברכב.

נותר, איפוא, לדון בטענתו של הנאשם כי החזקת הסכינים על ידיו היתה כדין.

הגם שזו השאלה המרכזית וכך גם הוצגה לכתחילה כפירתו של הנאשם, הרי שחזית המחלוקת הורחבה מאוד במהלך הדיון ולמעשה בסיכומיה של ב"כ הנאשם. היא הורחבה כאמור לשאלת חוקיות החיפוש כפי שפורט לעיל ועוד הורחבה לשאלת שלילת זכויותיו של הנאשם בעת גביית הודעתו ואף באשר לתשאולו במקום האירוע.

לגבי הנאמר במקום האירוע, הרי שלדברי אלכס שטרן, עוד בטרם גילה שמדובר בסכין, ובעת שמישש את כיסו של הנאשם וחש כי מדובר בחפץ מתכתי "החשוד אמר באותו רגע שזו מתנה לילד שלו וכשהוצאנו היה מדובר בלדרמן". לאחר מכן, אכן שאל השוטר שוב את הנאשם מדוע הוא נזקק לו והנאשם שב על דבריו כי מדובר במתנה לבנו וכי קיבל אותו יומיים קודם לכן. לגבי הסכין השני שנמצא ברכב לא שאל דבר את הנאשם.

על כן ומעבר לכך שאין כל פסול בתשאול ראשוני הנערך בשטח ומטבע הדברים כך אכן נעשה, הרי שבמקרה זה בנסיבותיו כפי שתוארו לעיל, בוודאי לא נמצא כל פסול, משהנאשם הוא שהעלה לראשונה את גרסתו ללא כל שאלה שהופנתה אליו בנושא זה ובטרם עוד נמצא עליו חפץ אסור כלשהו שהצריך אזהרה כלשהי שתופנה אליו.

בשולי אזהרתו של הנאשם אשר נאמרה לו ונכתבה בפתיחת גביית הודעתו שבמשטרה נרשם כי מודע לו שהוא זכאי להיוועץ עם עורך דין ואכן כטענת ב"כ הנאשם תשובתו לכך לא נרשמה.

אלכס שטרן, השוטר אשר היה במקום ומצא את הסכינים הוא גם זה אשר תרגם לנאשם את דברי החוקר ולחוקר את דברי הנאשם כיון שהנאשם התקשה בעברית והשוטר דובר את שפתו - רוסית. הוא מסר בבית

המשפט כי אינו זוכר את נושא ההיוועצות עם עורך הדין, ברם אם הדבר רשום בהודעה כי אזי תרגם גם נושא זה, שכן תרגם את כל אשר נאמר. הוא אף הדגיש כי כל שנאמר לו תרגם לחוקר ולו אמר הנאשם דבר מה, כפי שטוענת באת כוחו, ברי כי הוא מסר זאת לחוקר והדברים היו נרשמים.

החוקר אייל בוסי מסר כי הרשום בהודעה משקף את שנמסר לו והגם שלא נרשם בהודעה כי הוא נזקק למתורגמן כך היה וכיוון שאלכס היה זמין אותה עת ביקש את סיועו. הוא עצמו אינו דובר את השפה הרוסית, ברם הוא סומך על אלכס שעשה את מלאכתו נאמנה ואין זו הפעם הראשונה שאלכס מסייע בכך.

לדברי החוקר נאמר לנאשם כי הוא זכאי להיוועץ עם עורך דין והוא הבין זאת ואף אמר שאינו מעוניין, הגם שהדברים לא נרשמו בהודעה.

כל שסיפר הנאשם עצמו משנתבקש על ידי באת כוחו לתאר את שארע במהלך חקירתו, ציין כי ישב עם החוקר ועם אלכס וכי החוקר צחק עליו בשל שאינו מבין היטב את השפה העברית.

הנאשם עצמו לא קבל כלל ועיקר באשר לנושא זה של אי מתן זכות ההיוועצות.

נדמה איפוא, כי אין לדון בטענה כלשהי משהנאשם עצמו לא טען לה כלל ועיקר.

ואציין מעבר לנדרש, כי משהנאשם לא טען לכך, אין מקום לקבוע כי עדויותיהם של החוקר ושל אלכס אינן מהימנות גם בנושא זה.

ועוד אציין מעבר לנדרש, כי אפילו היה נקבע כי לא הודעה לנאשם זכות ההיוועצות ואפילו היה נקבע לאחר מכן כי בשל כך יש לפסול קבילותה של הודעה זו וכאמור לא כך נקבע - הרי שלא היה בכך כדי להשפיע על תוצאות הליך זה לאור תוכנה של הודעה זו ולאור שאר חומר הראיות שהובא בפני בית המשפט.

הודעה זו נגבתה לאחר ששני הסכינים כבר נמצאו על ידי השוטרים, כך שאין בה כדי להשפיע על מציאתן של הראיות המפלילות ומשנמצאו סכינים בחזקתו של הנאשם מחוץ לחצריו הרי שעליו להוכיח כי נמצאו בחזקתו לצרכים כשרים.

לפיכך - וכפי שצויין לעיל, יש לבחון את טענת הנאשם באשר לנסיבות החזקת הסכינים ברשותו.

הנאשם תאר את אירועי אותו ערב והגם שאין להם קשר בהכרח להחזקת הסכינים הרי שיש להתייחס אליהם באשר יש להם השלכה ברורה על ממצאי מהימנות בעניינו של הנאשם.

כאמור לעיל, הודעת המודיעה הוגשה בהסכמה וכן הוגש דו"ח השוטר פרדה ונשמעה עדות השוטר אלכס

שטרן. ממכלול ראיות אלה קבעתי כי הנאשם נמצא על ידי השוטרים יושב ברכבו בצד הדרך בעוד שקודם לכן הוא עקב ברכבו בנסיעה איטית אחרי המודיעה ולעיתים ביצע פניית פרסה וחזר לנסוע אחריה, תוך שהוא קורא לעברה קריאות וביניהן "בואי בואי".

ואילו לטענת הנאשם הוא ביקר חבר ולאחר מכן ישב ברכבו כאשר המנוע דומם וכך מצאה אותו המשטרה. דבר מכל האמור לעיל לא ארע כלל ועיקר.

מעבר לכך שהודעתה של המודיעה התקבלה בהסכמה ועל כן יש לקבלה, הרי שלא נתתי אמון כלשהו בעדותו של הנאשם.

הנאשם לא התכחש אמנם לעובדה כי הרכב המדובר הוא הרכב שלו וכי אכן ישב בו, אך לטענתו לא נהג בו כלל ועיקר ויתר על כן הוא לא נהג בו זה זמן רב. לדבריו לעבודתו הוא מגיע ברכב אחר, רכב שהוא מקבל מעבודתו. משהטיחה בו התובעת כי הנה לשוטרים מסר כי לא נהג ברכב כשנה ציין כי אכן נהג להגיע לעבודתו ברכב של העובדה אולם משנתגלו באותו רכב תקלות נהג ברכבו שלו. מששבה התובעת והטיחה בו את אמירתו לשוטרים כי הרכב לא זז ממקומו שנה, השיב הפעם כי אחיו הוא שהזיז את הרכב ממקומו וכי הוא זה שנהג בו.

הנאשם ציין כי אותו ערב היה אצל חברו שהוא למעשה קרוב משפחתו וציין כי הגיע אליו רגלית. אם כן, נשאל מה היו מעשיו ברכב, והוא השיב כי בדרכו הביתה נכנס אל הרכב: "בדרך נכנסתי לאוטו. כמו שאני נכנס לבית שלי ויוצא.... שום סיבה אוטו שלי".

המשיכה התובעת והקשתה עליו מדוע עמד הרכב באותו מקום ולא בסמוך לביתו ועל כך השיב הנאשם כי שם החניה מותרת ואילו ליד ביתו יש סימון כחול לבן ועל אף שהוא תושב העיר אין לו מדבקה מתאימה.

הוא אישר כי מדובר במרחק של כעשר דקות הליכה בין ביתו לבין מקום מגוריו של סרגיי אותו ביקר והמתגורר בסמוך למקום המצאו של הרכב.

נראה, איפוא, כי מעבר לכך שישנן סתירות פנימיות בגרסתו של הנאשם, הרי שגרסתו אינה עומדת במבחני היגיון ושכל ישר וברי כי לא ניתן לקבל את גרסתו כי הוא מחזיק רכב שבו אינו עושה שימוש והוא מחנה אותו מרחק עשר דקות הליכה מביתו, לתקופה של כשנה, והולך רגלית לאותו מקום בו הוא מחנה אותו, על מנת לבקר מאן דהוא וכאשר הוא עושה דרכו חזרה הביתה, הוא נכנס אל הרכב ויושב בו רק על מנת לשבת - הא ותו לא.

גם שהנאשם לא הואשם בעבירה כלשהי באשר לאירוע זה של הטרדתה של עוברת האורח, מצאתי להתייחס לכל אשר לעיל, שכן כאמור, יש בכך כדי להשליך על מהימנותו של הנאשם.

ובאשר לסכינים -

הנאשם הגיש תעודה המעידה כי הוא טכנאי מזגנים וכן תלושי שכר ומסמך מאת המעסיק שלו המעידים כי עבד כטכנאי מזגנים לרבות בתקופה הרלבנטית לכתב האישום. (נ/3 - נ/4).

הנאשם סיפר כי הוא עשה שימוש בעיקר בלדרמן הנוח לעבודת התקנות כפי שהוא נאלץ לעשות ואזי הוא נוטל רק אותו עימו ואינו נוטל את ארגז הכלים כולו. סכין זה קיבל, כך סיפר, ממעבידו כאשר התחיל לעבוד עימו על מנת שיעשה בה שימוש ולשאלה באת כוחו הכיצד הגיע סכין זה לרכב, השיב: "יכול להיות היה זרוק באוטו אם היה זרוק". השאלה הבאה שהופנתה אליו על ידי באת כוחו נוסחה כך: "יכול להיות ששכחת את זה ברכב?" ועל כך השיב הנאשם: "יכול להיות".

בחקירה הנגדית ציין הנאשם כי אותו ערב סיים את עבודתו בשעה 19.00-20.00 וכאמור לעיל הוא ציין כי ברגיל הוא נוסע לעבודתו וממנה ברכב של העבודה ורק כאשר רכב דה מתקלקל הוא נוסע ברכבו שלו וכי למעשה הרכב היה אצל אחיו.

הוא סרב לאשר כי שני הסכינים שלו וציין כי אחד שלו והאחר לא וכי לא נכח בעת החיפוש ברכב ואינו יודע אם מדובר בסכין שלו. יתכן, כך ציין כי הסכין נמצא יחד עם כלים המצויים ברכב.

לשאלת התובעת מדוע יהיו כלים ברכב שהוא אינו עושה בו שימוש, השיב: "ברכב יש לי אחסנה. גם עכשיו יש שם כלים. אני שם כלים". לשאלה מדוע אינו מאחסן את הכלים בבית, השיב כי אין לו מקום בבית וכי הוא יורד לקחת מהרכב.

לגבי הסכין אותו ציין כי קיבל במתנה ממעסיקו נשאל מדוע זה היה ברשותו בשעה 23.30 בלילה השיב כי שגה שלא שם אותו בארגז הכלים.

הקשתה התובעת על הנאשם בשאלה מדוע משנשאל על ידי השוטר האם יש משהו בכיסיו השיב בשלילה ולא הוציא את הסכין ועל כך השיב הנאשם כי אינו זוכר.

עוד הקשתה התובעת על הנאשם בצינה כי על סכין זה ישנו כיתוב: "מ.ח. אלישר" שהיא חברה להפצת טבק ומוצרי עישון ושאלה מדוע ייתן לו מעסיקו סכין כזה. על כך השיב הנאשם כי עליה לשאול את מעסיקו.

הנה כי כן, גם בענין זה לא ניתן לקבל כלל ועיקר את גרסתו של הנאשם וליתן בה אמון כלשהו.

באשר לסכין שנמצאה בכיסו -

כבר התנהגותו עובד למציאתו העידה על כך שלא מדובר היה בהחזקה "תמימה" וכשרה של הסכין. משנתבקש הנאשם להוציא את תכולת כיסיו, לא רק שלא הוציא את הסכין, אלא גם הכחיש את המצאותו בכיסו לאחר מכן.

לדבריו מדובר במתנה מאת מעסיקו. לשוטרים מסר כי קיבלו יומיים קודם לכן. אף בתחילת ההליך משנמסרה כפירתו באשמה נמסר כי קיבל את הסכין מתנה להולדת בנו. בבית המשפט סיפר כי קיבל אותו עם קבלתו

לעבודה מאת מעסיקו על מנת שיעבוד עימו.

מסתבר כי על הסכין יש כיתוב של חברה להפצת טבק ומוצרי עישון - דבר המעלה תמיהה באשר למסירתו לנאשם על ידי מעסיקו.

הנאשם סבר כי יש להפנות תמיהה זו למעסיקו ואכן מן הראוי היה לזמן את המעסיק אם יש רצון לתמוך בגירסה כי המעסיק הוא שנתן את הסכין לנאשם לצרכי עבודתו ו/או לכל צורך אחר. אך הנאשם בחר שלא לזמן את המעסיק מטעמו וכנראה טעמיו עימו.

אציין עוד כי אפילו מדובר היה בסכין לצרכי עבודה, לא ברור מדוע יסתובב הנאשם ברחובותיה של עיר בשעת לילה כאשר סכין זה בכיסו.

באשר לסכין שנמצא ברכב -

קיבלתי את עדותו של אלכס שטרן כמהימנה כי סכין זה נמצא בדלת הקדמית של רכבו של הנאשם.

הנאשם הכחיש תחילה כי סכין זה שלו וציין כי אם נמצא ברכבו הרי שיש להניח כי נמצא יחד עם כלי עבודה אחרים הנמצאים ברכב, טענה המעלה תמיהות רבות, מעבר לכך שאינה עולה בקנה אחד עם עדותו של אלכס שטרן באשר למיקום הסכין.

לא ברור מדוע יחזיק הנאשם בכלי עבודה ברכב שאינו עושה בו שימוש ואם טען כי הוא מחזיקם שם כיוון שבביתו אין מקום אחסנה וכי הוא נוהג לרדת לרכב, על מנת ליטול משם כלים כשהוא נצרך להם, הרי יש להזכירו את טענתו הקודמת כי הרכב חונה במרחק ניכר למדי מביתו בשל שאין חניה מותרת באיזור הבית.

ברי כי גרסתו זו אינה עומדת במבחני היגיון ושכל ישר.

גם אם סכין זה הוא לצרכי עבודתו כטכנאי מזגנים - הגם שהנאשם לא העלה טענה זו מיוזמתו - הרי שאין מקומה ברכב, בו הוא אינו עושה שימוש לצרכי עבודתו, בשעת לילה, ובדלת הקדמית של הרכב לצד הנהג.

לאור כל העולה מן המקובץ, הרי שמדובר בהחזקת שני סכינים שלא הוכח כי הוחזקו למטרה כשרה ועל כן יורשע הנאשם בעבירה של החזקת סכין, לפי סעיף 186 (א) לחוק העונשין.

ניתנה היום, ד' אב תשע"ה, 20 יולי 2015, במעמד הצדדים